

Απεργιακή Πρωτομαγιά στις 6 Μάη

ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ

Μετά από ένα χρόνο πανδημίας, η κυβέρνηση της ΝΔ έχει αποτύχει πλήρως στη διαχείρισή της και πλέον αυτό δεν μπορεί να κρυφτεί ούτε με επικλήσεις στην ατομική ευθύνη, ούτε με την επίρριψη ευθύνης σε συγκεντρώσεις, ούτε με ευχολόγια περί ανάπτυξης και ανάκαμψης, ιδιαίτερα τη στιγμή που οι οικονομικές προβλέψεις για την ελληνική οικονομία (αλλά και για την παγκόσμια) προμηνύουν μία κρίση με ανυπολόγιστες επιπτώσεις. Ακόμα και αυτή η ανάκαμψη και η ανάπτυξη που ευαγγελίζονται, είναι το προσωπίο για ένα μεγάλο κύμα ιδιωτικοποιήσεων και ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας (Ελληνικό, λιμάνια, ενέργεια κ.ά.).

Εδώ και μήνες **το ΕΣΥ και το μάχιμο υγειονομικό προσωπικό αναμετρείται καθημερινά με τα όρια και τις αντοχές του**. Έχοντας να παλέψει απέναντι σε έναν διπλό εχθρό. Από τη μία η πανδημία του κορονοϊού και από την άλλη η κυβερνητική πολιτική που εμμονικά επιμένει στη μη ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας αφήνοντας μας μόνο με την ατομική μας ευθύνη.

Δεν είναι μόνο η μετατροπή του ΕΣΥ σε σύστημα αντιμετώπισης μίας νόσου, δεν είναι μόνο **η έλλειψη γιατρών** και νοσηλευτών, δεν είναι μόνο **η έλλειψη κλινών ΜΕΘ** (που κοστίζει δεκάδες ζωές κάθε μέρα) είναι και **η έλλειψη** μιας πολιτικής προστασίας, **πρόληψης και ιχνηλάτησης** στους χώ-

ρους δουλειάς όπου η εργοδοσία κυριολεκτικά «κάνει πάρτυ», με τη βοήθεια της κυβερνητικής πολιτικής.

Μπροστά στο ερώτημα εάν θα φροντίσει για την ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών και της δημόσιας υγείας ή εάν θα ενισχύσει τις επιχειρήσεις και την εργοδοσία, η κυβέρνηση επιλέγει σταθερά να κάνει το δεύτερο. Πέρα από τα επιδόματα φτώχειας για τους/ις εργαζόμενους/ες που βρίσκονται σε αναστολή, **η κυβέρνηση έχει δώσει στην εργοδοσία λευκή επιταγή διάλυσης των εργασιακών σχέσεων**. Η τηλεργασία έχει γίνει η τέλεια αφορμή διάλυσης των ωραρίων, τα προγράμματα συν-εργασία μειώνουν κι άλλο τα εισοδήματα του κόσμου που δουλεύει, ενώ αν κάποιος/α αρρωστήσει (γιατί κανένα μέτρο δεν τηρείται στο χώρο εργασίας) τότε κινδυνεύει να απολυθεί.

Σε αυτό το ήδη ζοφερό κλίμα για τη μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων, έρχεται τις επόμενες εβδομάδες **το νομοσχέδιο Βρούτση-Χατζηδάκη**, που επιχειρεί να γκρεμίσει όσες κατακτήσεις έχουν μείνει όρθιες ακόμα, επισημοποιώντας τη ζούγκλα της αγοράς εργασίας: **κατάργηση του 8ώρου, απλήρωτες υπερωρίες, ατομικές συμβάσεις, διάλυση του συνδικαλισμού**. Τα όνειρα της εργοδοσίας για φτηνή ευέλικτη και πλήρως αναλώσιμη εργατική δύναμη επιχειρεί να τα πραγματοποιήσει η κυβέρνηση.

Ένα από τα πιο ισχυρά παραδείγματα της κυβερνητικής πολιτικής που τα δίνει όλα για τις επιχειρήσεις και την αγορά, είναι οι προθέσεις της για **το άνοιγμα του τουρισμού**. Ακόμα και η σειρά εμβολιασμών θα αλλάξει για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις της τουριστικής βιομηχανίας, ενώ εδώ και ένα χρόνο η πλειοψηφία της κοινωνίας στενάζει κάτω από οικονομικές δυσκολίες και διαρκείς απαγορεύσεις, που αμφισβητούν διαρκώς δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες.

Είναι εντυπωσιακά εξοργιστικός ο τρόπος με τον οποίο η κυβέρνηση επιχειρεί να αξιοποιήσει την πανδημία και τις απαγορεύσεις που αυτή επιβάλλει, για να υλοποιήσει μια **πολιτική ατζέντα σκληρής νεοφιλελεύθερης επίθεσης και εμπέδωσης του αυταρχισμού**, που καμία σχέση δεν έχουν με την πανδημία. Η επιλογή να κρατηθούν

κλειστά τα πανεπιστήμια για πάνω από ένα χρόνο με την ταυτόχρονη **ίδρυση πανεπιστημιακής αστυνομίας** ή **οι απαγορεύσεις διαδηλώσεων και πολιτικών δράσεων** δεν έχουν να κάνουν με την προστασία της δημόσιας υγείας αλλά με τη διαμόρφωση μιας νέας αυταρχικής πραγματικότητας. Συνολικά **η ενίσχυση της αστυνομίας με χιλιάδες προσλήψεις** αλλά και με την αγορά νέων οχημάτων και εξαρτύσεων (τη στιγμή που μας λένε ότι δεν υπάρχουν λεφτά για την υγεία, την παιδεία και τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς) είναι μία κίνηση που «φανερώνει» τους φόβους της κυβέρνησης για το τι αντίδραση μπορεί να γεννήσει η πολιτική της. Όπως επίσης εξοργιστικό είναι να δίνονται **δισεκατομμύρια ευρώ σε αγορά νέων εξοπλισμών, φρεγατών και πολεμικών αεροσκαφών rafale**.

Είναι πλέον σαφές πως η κυβέρνηση δεν απολαμβάνει τη συναίνεση που απολάμβανε την άνοιξη του 2020. Το αντίθετο. Η **λαϊκή δυσарέσκεια** πλέον είναι διάχυτη και αυτό μπορεί κανείς να το διακρίνει ακόμα και στις δημοσκοπήσεις που γίνονται κατά παραγγελία φιλοκυβερνητικών μέσων. Έχει φανεί όμως στις ολοένα και πιο μαζικές κινητοποιήσεις των τελευταίων μηνών. Δεκάδες απεργιακές κινητοποιήσεις σε χώρους, μαζικές διαδηλώσεις φοιτητών και νεολαίας, μαζικές κινητοποιήσεις φεμινιστικών και γυναικείων οργανώσεων αρχίζουν και αλλάζουν το κλίμα. Αποκορύφωμα των κινητοποιήσεων ήταν οι **μαζικές κινητοποιήσεις στις γειτονιές** μετά τον αναίτιο άγριο ξυλοδαρμό ενός νεαρού από την αστυνομία στη Νέα Σμύρνη. Όλες αυτές οι κινητοποιήσεις κατάφεραν να διασφαλίσουν στην πράξη το δικαίωμα στη διαδήλωση και τον πολιτικό ακτιβισμό (που είχε αμφισβητηθεί από την κυβέρνηση στις διαδηλώσεις αλληλεγγύης στην απεργία πείνας του Δ. Κουφοντίνα), πετώντας στα σκουπίδια τις αυταρχικές απαγορεύσεις.

Είναι φανερό πως η κοινωνία αυτή τη

στιγμή είναι ένα **καζάνι που βράζει**. Η προσπάθεια της κυβέρνησης να κυβερνήσει «πίσω από τα γκλοπ και τις ασπίδες των αστυνομικών» έχει στεφθεί με αποτυχία. Η αξιωματική αντιπολίτευση δεν μπορεί ούτε θέλει να αμφισβητήσει τον πυρήνα της κυβερνητικής επιλογής. Σε όλα τα «μεγάλα ζητήματα», όπως το εξοπλιστικό πρόγραμμα «μαμούθ» ή η ιδιωτικοποίηση του Ελληνικού, **ο ΣΥΡΙΖΑ δίνει εγγυήσεις ψηφίζοντας μαζί με την κυβέρνηση**.

Ο πραγματικός αντίπαλος έχει εμφανιστεί στο δρόμο. Εκεί βρίσκεται η πραγματική δύναμη που μπορεί να σταματήσει την επίθεση του Μητσοτάκη. **Η φετινή Πρωτομαγιά** μπορεί και πρέπει να είναι ένα αγωνιστικό ραντεβού συσπείρωσης όλων των δυνάμεων που αντιστέκονται στις κυβερνητικές επιθέσεις. Ο φετινός εορτασμός να είναι μία συστηματική προσπάθεια σε κάθε χώρο, σε κάθε γειτονιά, σε κάθε σχολή για μία μαζική κινητοποίηση ενάντια στην κυβερνητική πολιτική.

Οι **ελπιδοφόρες ανάσες ελευθερίας** του τελευταίου διαστήματος, που ομορφαίνουν τις δύσκολες μέρες μας και ενισχύουν το ηθικό του κόσμου μας, μοιάζουν όλο και περισσότερο με τις πρώτες χοντρές ψιχάλες της καταιγίδας που έρχεται για να αλλάξει τη φορά του ανέμου. Ήδη εξάλλου ο φόβος έχει αρχίσει να αλλάζει στρατόπεδο.

Ο μόνος τρόπος να σταματήσει η επίθεση είναι να συναντηθούν όλες οι εκφάνσεις της κοινωνικής αντίστασης: οι μαχόμενοι γιατροί και νοσηλευτές, τα εργατικά σωματεία, τα δημοτικά σχήματα και οι συλλογικότητες γειτονιάς, οι γυναικείες συλλογικότητες και το φεμινιστικό κίνημα, οι φοιτητικοί σύλλογοι, οι αντιρατσιστικές οργανώσεις, οι οργανώσεις της ριζοσπαστικής αριστεράς. Να κάνουμε τη φετινή Πρωτομαγιά αφετηρία αντεπίθεσης απέναντι στην κυβερνητική πολιτική, ενάντια σε αυτούς που σπέρνουν φτώχεια και θάνατο για χάρη του κέρδους.

- **Μαζικός, ενωτικός αγώνας για Υγεία, Παιδεία, Εργασία, Δικαιώματα**
- **Λεφτά για τις κοινωνικές ανάγκες, όχι για εξοπλισμούς και αστυνομία**